

og have faaet Nummere, indsendes de til Tiendekommissæren, og saa vil det bero paa de Vanskeligheder, som Forhandlingen om de enkelte Tiender kræve, hvornaar de komme ind til Ekspedition i Finansministeriet. Er der nu indkommet i et Aar Begæringer til, lad os sige, et Beløb af 10 Mill. Kr., saa kunne de ikke alle komme i Betragtning, men ikke mere end $\frac{2}{5}$ af dem, og man ved ikke hvor mange, før man er kommen til Ende med dem alle. Forholdet er nu dette, at kommer Begæringen Nr. 150 først ind, saa maa den blive liggende, indtil vi have faaet ekspederet de først nummererede Sager og set, om der virkelig opnaas Overenskomst om dem, og om de kunne ekspederes, thi før tør man ikke indlade sig paa Ekspedition af nogen anden. Jeg tror, at det vil vise sig, at den hele Ordning er saa upraktisk og umulig, at der ganske sikkert paa dette Punkt maa ske Forandring i de opstillede Regler.

Dernæst har jeg i det andet Ting til-
ladt mig at udtale, at i sin nuværende
Skikkelse er dette Lovforslag overhovedet
uigennemførligt, fordi det slet ikke har
taget Hensyn til det overordentlig store
Arbejde, som Berigtigelsen af Tiendeaf-
løsningen og de dertil knyttede Laan vil ud-
kræve. Jeg skal blot gentagende gøre op-
mærksom paa, at her er Tale om en Eks-
pedition, som i sit samlede Omfang langt
overstiger, hvad Landets samtlige 14 Kre-
ditforeninger hidtil have haft at ekspedere
med Hensyn til Berigtigelse af Laan, naar
vi tage Hensyn til Laantagernes Antal, og
det er det, som særlig kommer i Betrag-
ning, medens det ikke har saa meget at
sige, om de enkelte Laan ere større eller
mindre; ofte ere de mindste Laan de be-
sværligste. Men dertil kommer, at alle
disse Tiendeafløsninger fremkalde en Række
Ekspeditioner, som ere meget besværlige
og kræve megen Tid. Forholdet har jo
været dette, at Loven af 1894 kun er ble-
ven benyttet i mindre Omfang, og derfor
har det kunnet gaa, men i det Øjeblik,
den bliver benyttet i større Omfang, vil
det vise sig, at det er ganske umuligt med
de forhaandenværende Kræfter i Finans-
ministeriet at besørge Ekspeditionen, og
nu paalægges der Ministeriet ved dette
Lovforslag meget mere Arbejde, idet det
Arbejde, der har været udført i Landbrugs-
ministeriet, lægges paa Finansministeriet.
Jeg maa maaske, før at det kan forstaaes
af alle ærede Medlemmer, særlig af Ud-
valget, give et Par Oplysninger om, hvad
det i saa Henseende faktisk drejer sig om.

Jeg skal da først nævne, at nu be-
handles Begæringerne om Tiendeafløsning
først af Landbrugsministeriet, idet de der
maa underkastes en Revision, hvor det
navnlig paases, om Overenskomsten omfat-
ter samtlige Tiendeydere, om Afløsnings-
summen er rigtig beregnet i Forhold til
de andre Ejendomme. Da det henligger
under et andet Ministerium, kan jeg ikke
udtale mig nærmere derom, men det synes
at være et ret besværligt og tidskrævende
Arbejde. Efter det foreliggende Forslag
skal nu ogsaa dette Arbejde lægges over
paa Finansministeriet. Fra Landbrugs-
ministeriet komme da de Sager, hvori
der begæres Tiendelaan — og det er fak-
tisk dem alle — til Finansministeriet med
Angivelse af, om alle Tiendeyderne ønske
Afløsning, hvor meget det drejer sig om,
og om de ønske Tiendelaan. Dermed føl-
ger Afløsningsforretningen fra Tiendekom-
missæren, saaledes som den er afsluttet,
og alle de derved fremkaldte Dokumenter,
de til Landbrugsministeriet indgaaede
Breve og andre Aktstykker. Og alt det
maa gennemgaaes i det paagældende Kon-
tor i Finansministeriet, hvor det bliver
gennemgaaet, tør jeg sige, med minutøs
Omhu. Der maa paases, om der er en
eller flere Tiendeejere, om nogen af dem
har en særlig Forpligtelse med den Del af
Tienden, der tilkommer ham — der kan
saaledes være Forpligtelser til at yde noget
vist til Hospitaler eller lignende — alt det
maa der tages Hensyn til, for at man kan
være sikker paa, at Betalingen ogsaa fin-
der Sted til den, der skal have den. Det
er overhovedet en Sag, der ogsaa fortjener
Opmærksomhed, at Tiendeyderne jo faa
Laanet, for at de skulle betale det til
Tiendeejerne, og der maa altsaa være en
Kontrol med; at det virkelig finder Sted,
og at Pengene anvendes paa den Maade.
Det søger man navnlig at sikre sig ved at
lade det hele gaa gennem Tiendekommis-
særerne, hvilket paalægger disse et ikke
saa ringe Arbejde. Der er ogsaa allerede
fremkommet Klager fra disse over deres
brydsomme Hverv, der er lidet lønnende
i Forhold til Arbejdet. Der udarbejdes nu
3 Fortegnelser, en over dem, der ønske
Laan, og en over dem, der ikke ønske
Laan — hvilken Fortegnelse hidtil har
været temmelig lille, da alle ønske Laan —
og endelig en tredje Fortegnelse over det
uwillige Mindretal, der ikke vil gaa med til
Afløsningen. Derpaa maa det undersøges
for hver enkelt Ejendom, om Matrikel-
nummer, om Fortegnelsen er rigtig, om
Ejerens Navn, om Størrelsen er rigtig og